

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 837/2015
13.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном поступку према малолетном Д.Б., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног Д.Б., адвоката М.В., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Чачку Км 33/2014 од 08.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног Д.Б., адвоката М.В., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Чачку Км 33/2014 од 08.04.2015. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Чачку Км 33/2014 од 08.04.2015. године према малолетном Д.Б. изречена је васпитна мера појачан надзор од стране родитеља која може да траје најмање шест месеци а највише две године о чему ће суд накнадно одлучити.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног Д.Б., адвокат М.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно да исто преиначи тако што ће малолетног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, налазећи да њихово

присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног Д.Б., адвоката М.В., је неоснован.

Бранилац малолетног Д.Б. у захтеву за заштиту законитости наводи да је на штету малолетног Д.Б. повређен закон, без конкретизовања о којој повреди закона из члана 485. став 4. ЗКП се ради, а из образложења захтева и навода да радње малолетног Д.Б. нису могле бити правно квалификоване као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ истицањем да из чињеничног описа датог у правноснажном решењу произилази да исто не садржи радњу извршења предметног кривичног дела које се огледа у угрожавању сигурности оштећене претњом да ће се напасти на њен живот или тело, посебно указивањем да оштећена није чула речи које малолетни Д.Б. изговорио, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац малолетног Д.Б., неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 4 пасус други и трећи образложења другостепеног решења је дао јасне и довољне разлоге о томе да се у радњама малолетног Д.Б. стичу сви елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које му је изречена напред означена васпитна мера, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.